

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 126

гр. Варна, 14.03.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Маринела Г. Дончева
Росица Сл. Станчева

като разгледа докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно гражданско дело № 20223000500078 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е въззивно, образувано по жалба на „Електро Банч“ ЕООД, ЕИК 103663261, чрез адв. К.Б. против решение № 260080/24.09.2021г., постановено по гр.д. № 2286/2015г. на ОС – Варна, с което е отхвърлен предявения от въззивника против Национална агенция по приходите и Върховния административен съд иск с правно основание чл.4, §3 от ДЕС за солидарното заплащане от ответниците на сумата от 65 332.81 лева, претендирано обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на непризнат данъчен кредит с Ревизионен акт № 031001169/18.05.2010г., потвърден с Решение № 3414/12.03.2013г. по адм.д. № 8571/2012г. на ВАС в противоречие с правото на ЕС, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 12.03.2013г. до окончателното ѝ изплащане, както и за осъждане на ответника Национална агенция по приходите да преустанови нарушението и да възстанови положението преди нарушението, както и да се въздържа в бъдеще от по-нататъшни действия като не предприема действия по принудително събиране на ДДС, начислен с влезлия в сила РА в противоречие с правото на ЕС.

В жалбата се излагат оплаквания за недопустимост, неправилност и необоснованост на обжалваното решение, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Твърди се, че

съдът не се е произнесъл по предмета на търсената защита, очертан от заявените правопораждащи юридически факти и петитум, тъй като не е изследвал наличието на предпоставките за възникване на данъчен кредит по см. на Директива 2006/112 съобразно твърдените с исковата молба нарушения на същата, не е изложил мотиви с какви доказателства следва да бъде доказана реалността на доставката от гледна точка на цитираната Директива и практиката на СЕС, не е извършил съпоставка между представените доказателства в производствата по издаване и обжалване на ДРА и изводите на ответниците, че същите са недостатъчни, за да докажат реалността на доставките, в контекста на задължителните за националния съд решения на СЕС. Сочи се, че липсата на ясни и пълни мотиви прави невъзможна проверката на правилността на направените от съда изводи по наведените от ищцовото дружество доводи и твърдения, както и че страната е била лишена от възможността да представи писмени бележки като част от устните прения, доколкото съдебното решение е постановено преди дадения срок за представянето им. Твърди се, че изводите на съда са в противоречие с установеното от събраните по делото доказателства, правната логика и приложимите правни норми. Излагат се подробни аргументи по приложението и тълкуването на Директива 2006/112, в т.ч. и за постановената по нейното приложение практика на СЕС, както и относно твърденията за допуснатите нарушения от ответниците.

Отправеното до настоящата инстанция искане е за отмяна на съдебния акт и уважаване на предявения иск. Направено е и искане, в случай, че съдът приеме цитираната практика на СЕС за неотнормима към настоящия казус да отправи преюдициално запитване по подробно посочени в четири пункта въпроси.

В срока по чл.263 ГПК са постъпили писмени отговори от насрещната страна – въззиваемите Национална агенция по приходите и Върховен административен съд, в които се излага становище за неоснователност на жалбата и на искането за отправяне на преюдициално запитване.

Наред с въззивната жалба е подадена и частна жалба от въззивното дружество „Електро Банч“ ЕООД против постановеното от първоинстанционния съд по реда на чл.248 ГПК определение № 260396/03.12.2021г., с което е оставено без уважение искането на

жалбоподателя за изменение на решението в частта му относно възложените в негова тежест разноси. По подробно изложени доводи, счита, че не дължи същите, поради което иска отмяна на обжалваното определение.

Така докладваната въззивна жалба е депозирана в срок, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Същата следва да бъде насрочена за разглеждане в о.с.з., а с оглед обусловеността на отговорността за разноските от изхода на спора по същество, произнасянето по частната жалба следва да бъде направено с решението.

Не са налице хипотези, налагащи даването на указания по правната квалификация, разпределението на доказателствената тежест и възможност за ангажирането на доказателства, респ. служебно събиране на такива от съда.

Не са налице и основания за отправяне на преюдициално запитване по поставените от въззивника въпроси. По приложението на Директива 2006/112, в частност относно тълкуването на разпоредбите ѝ досежно предпоставките за възникване правото на данъчен кредит и тежестта за доказването им е налице многобройна практика на СЕС, която има задължителен характер за националните съдилища. А постановеният в т.4 от искането въпрос – дължен ли е съдът по иск за установяване нарушение правото на ЕС да изложи мотиви по твърденията на ищеца не касае тълкуване на разпоредба от правото на ЕС, респ. акт на орган на ЕС или произнасяне по валидността на такъв акт.

Ето защо искането на въззивника за отправяне на преюдициално запитване следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззивника „Електро Банч“ ЕООД за отправяне на преюдициално запитване по въпросите, посочени във въззивната му жалба.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в о.с.з. на 11.05.2022г. от 9:30 часа, за която дата и час да се призоват страните и ПРБ, чрез Апелативна прокуратура - Варна.

Определението не подлежи на обжалване, в т.ч. и по искането по чл.628 ГПК, по арг. от чл.629, ал.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____